

[Grethe Fenger Møller]

sammen med venstre, og skal opfordre andre partier til at gøre det samme.

Nymann (FP):

Fremskridtspartiet foreslår, at vi holder dagpengesatserne uændrede fra januar 1980 til den 28. februar 1981, fordi vi mener, det er en af de måder, hvorpå man kan begrænse udgifterne til hele det accelererende understøttelsessystem, vi har.

Samtidig opnår man besparelser for det offentlige. Man ser jo, at der sker besparelser på understøttelser, på bistand og hjælp, og derfor mener vi også, det er rimeligt, at man inden for dette område giver en skærv.

Det er, ligesom hele understøttelsesområdet, hvad angår arbejdsløshed og dagpenge, skal holdes frit. Ja, man forstår næsten, at det skal accelerere i forhold til lønningerne. Vi mener ikke, forslaget er med til at øge afstanden imellem arbejdsindtægt og understøttelse tilstrækkeligt, således at det kan give en inspiration og et incitament til at søge arbejde. Det er jo et af de problemer, vores samfund virkelig stønner under i dag. Det kan ikke betale sig at arbejde.

Det, der er foreslået fra arbejdsministeren her, er ikke noget, der er værd at stemme for i sin helhed. Derfor er fremskridtspartiet imod det. Hvis vi kunne lave det sådan, at dagpengene ligesom fik en hvileperiode, hvor lønnen accelererede, så kunne man derved øge interessen for at skaffe sig arbejde – i modsætning til det, man gør nu: stopper det hele op. Hvad vi trænger til, er fremfor alt stabilitet, sådan at erhvervslivet kan disponere, kan lave nogle beregninger over, hvad der kan betale sig, og hvad der ikke kan betale sig. Understøttelsen er ligesom det cementgulv, hvorpå hele lønudviklingen hviler. Hvis vi bliver ved med at trykke understøttelsen opad, sætter man dermed også lønningerne op, og derved får vi et accelererende udgiftsniveau. Vi mener, at den eneste måde, vi kan stoppe dette accelererende lønraseri på, er at få sat en stopper for det accelererende dagpengesystem.

Hvis vi i fremskridtspartiet ikke kan få flertal for de ændringsforslag, vi har fremsat, er vi enige om, at vi vil stemme for venstres ændringsforslag.

Birthe Nielsen (SF):

Lovforslag nr. L 61 drejer sig om en ændring af reguleringsbestemmelser vedrørende arbejdsløshedsdagpenge og dagpenge ved sygdom eller fødsel og tjenestemandspensioner. Det mest iøjnefaldende ved det, der er blevet tilbage af regeringens helhedsplan, er indgreb i dyrtidsreguleringen og velstandsreguleringen, så nu er det først og fremmest de arbejdsløse, de syge og efterlønsmodtagerne, der rammes.

Regeringen fastholder stort set en besparelse på 1 mia kr. på dagpengesatserne. Den oprindelig foreslåede ændring af reguleringsgrundlaget for dagpengesatserne fastholdes. Det vil sige, at dagpengene frem til 1. marts 1981 kun skal reguleres efter dyrtiden i modsætning til den nuværende ordning, hvor reguleringen sker efter hele stigningen i en gennemsnitlig industriarbejderløn. Det betyder en besparelse alene på arbejdsløshedsunderstøttelsen på 610 mill. kr. frem til 1981, fordi lønglidningen med dette nye beregningsgrundlag ikke får virkning på dagpengesatserne, og fordi selve dyrtidsreguleringen blev forringet ved decemberindgrebet og derfor giver en mindre stigning i dagpengesatserne.

Hvad betyder så det for de arbejdsløse? Det betyder, at de maksimum kun stiger med 8 kr. fra september til marts 1981. Der er ganske vist foreslået en ændring fra regeringens side, således at det bliver knap så hårdt, idet man har forhøjet beløbet med 4 kr. Men hvis regeringen ikke havde lavet dette lovindgreb, ville de arbejdsløse have fået 26 kr. mere. Det betyder, at levevilkårene bliver endnu mere umenneskelige for den i forvejen så hårdt ramte gruppe mennesker.

Vi vil fra socialistisk folkeparti modsætte os, at arbejdsløse, syges og efterlønsmodtagers levevilkår forringes. De arbejdsløse er i forvejen hårdt ramt af krisens følger og den fejlslagne politik, og de er uforskyldt blevet arbejdsløse. En del af de arbejdsløse får i forvejen kun en dækning for tabt arbejdsfortjeneste på ca. 60 pct. Hvem vil det især gå ud over? Det bliver kvinderne, de unge og de midaldrende. Det er dem, der har svært ved at få arbejde.

I statsministerens åbningstale i folketinget blev det præciseret, at det var de stærkeste skuldre, der skulle bære de tungeste byrder, men dette forslag indebærer, at det er de sva-